

ledes, at den ogsaa omfatter: dels Tilfælde, hvor den antagne Aarsag — Saar, Kvæstelser, Sygdom — til en tilstedeværende Invaliditet vel ikke kan siges at være paadragen i Anledning af Udførelsen af militære Tjenesteplichter eller af de øvrige i Lov af 20de November 1876 § 1 omhandlede militære Forretninger, men dog staar i en saadan Forbindelse med den militære Tjeneste, at der efter Omstændighederne skjønnes at være Anledning til at yde den paagjældende Forsørgelse; dels Tilfælde, hvor Paadragelsen ikke er saaledes godtgjort at hidrøre fra den militære Tjeneste, at Krav paa Invalidforsørgelse efter de almindelige Invalidelove derpaa kan støttes, men dette dog findes saa antageligt, at der efter Omstændighederne ogsaa her skjønnes at være Anledning til at yde Forsørgelse. Saadan Forsørgelse maa ikke overskride de ved Lov af 1ste Marts 1889 § 5 dragne Grænser, for Krigsinvaliders Vedkommende med den af nærværende Lov flydende Forhøjelse. Til Forsørgelser efter Lov af 1ste Marts 1889 § 5 med Forhøjelsen efter nærværende Lov samt til Forsørgelser efter nærværende Paragraf kan anvendes indtil 25,000 Kr. aarlig. Ved Fastsættelsen af alle ovennævnte Forsørgelsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver paagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb; Aarsbeløbet forhøjes derfor i mødende Tilfælde saa meget, som dertil udkræves.

8. Lov om midlertidig Finanslov for Finans-Aaret 1897—98.

Forslag til midlertidig Finanslov for Finansaaret 18⁹⁷/98 fremlagdes i Folkethinget d. 29 Marts 1897 af Finansminister Lüttichau og vedtoges enslydende og enstemmig i begge Ting ved 3die Behandling i Landstinget d. 1ste April. Der